

klasifikace, je volba trénovacích objektů. Pro každou z uvažovaných tříd bylo zvoleno vždy 5 objektů, které nejlépe postihují spektrum podmínek dílčích typů. Jejich výběr byl však rovněž zatížen osobou zpracovatele. Ověření a porovnání výsledků objektově orientované analýzy s výstupy tradičních pixelových metod ukázalo rozdíly ve způsobu klasifikace obou typů metod. V případě objektově orientované analýzy jsou hodnoceny spektrální informace za celý objekt. V rámci vysoce heterogenních objektů mohou být tyto informace zprůměrovány a objekt je tak zařazen jako netypický zástupce do určité třídy. Pixelové metody klasifikace naproti tomu hodnotí kvalitu jednotlivých polí rastru, případné heterogenní objekty jsou tak touto metodou rozděleny do více tříd. Pomocí výsledků řízené klasifikace byla až na několik výjimek potvrzena správnost objektově orientované klasifikace.

4.1. TEORETICKÉ OTÁZKY

Závažnou otázkou zpracování komplexních typologií současné krajiny je samotný smysl a důvod takového konání. Pedrolí et al. (2006) upozorňuje na všeobecnou poptávku po přesných, vysoce podrobných a zároveň srozumitelných prostorových informacích o stavu a vývoji krajiny, jejích složek a funkcí. Groom et al. (2006) a Jongman et al. (2006) na konkrétních příkladech uvádí možnosti využívání stále kvalitnějších environmentálních dat, které však vyžadují stále detailnější dílčí analýzy. Syntéza takto vysoce přesných a podrobných dat je ovšem náročnější, vyžaduje složitější postupy generalizace, ačkoli často vede k podobným výsledkům, jako v případě využití méně detailních vstupů (Jongman et al. 2006). Pedrolí et al. (2006) tento stav permanentního zpracovávání nově aktualizovaných dat trefně popisuje jako „*paralysis by analysis*“. Zároveň varuje před neschopností transformace těchto informací ve skutečné znalosti o krajině, které by napomohly k odlišnému vnímání krajinných funkcí a změnám managementu (Pedrolí et al. 2006). Tento problém se netýká pouze rozhodovací či úřednické sféry, ale především odborníků jednotlivých specializací, kteří nejsou schopni klíčové výsledky výzkumu srozumitelně interpretovat a syntetizovat. Wascher (2002) proto vyzdvihuje význam klasifikace krajiny jako postupu transformace původních analytických dat v komplexní, byť zjednodušenou informaci, která usnadňuje rozhodování v managementu krajiny. Se stejným úmyslem byla navržena i výše popsaná metoda komplexní typologie, ačkoli si autor uvědomuje, že výstupy studie zároveň přispívá k vršícímu se množství informací o charakteru krajiny.

5. ZÁVĚR

Hlavní cíl práce – navržení a aplikace metody komplexní typologie současné krajiny České republiky - se podařilo splnit, ačkoli při řešení dílčích kroků vyvstala řada obecných, metodických i praktických otázek. Metodologickým výstupem je návrh typologické klasifikace krajiny, založené na práci s aktuálními daty, která využívá moderních nástrojů současné geografie a koresponduje se současnými přístupy v Evropě a ve světě. Praktickým výsledkem je pak vymezení krajinných typů na třech hierarchických úrovních:

1. *Rámcové typy přírodních krajin* - představují hlavní typologické jednotky odrážející primární prostorovou diferenciaci krajinné sféry podle průměrné roční teploty, nadmořské výšky a sklonitosti reliéfu.
2. *Typy přírodních krajin* – reprezentují základní rozčlenění přírodní krajiny podle průměrné roční teploty, nadmořské výšky, sklonitosti reliéfu a charakteru geologických podmínek. Představují potenciální diferenciaci primární krajinné struktury bez zohlednění vlivu člověka.
3. *Typy současné krajiny* – představují výsledky komplexní klasifikace krajiny podle výše uvedených přírodních podmínek a kulturním charakteru krajiny daném způsobem využití krajiny člověkem.

Důležitou stanovenou podmínkou byla minimalizace subjektivního faktoru při postupu typizace. Ačkoli použité metody významně omezují vliv zpracovatele na výsledky klasifikace, nelze subjektivní hledisko z procesu typizace zcela vyloučit. Vymezení krajinných typů proto odpovídá nejen účelu typologie dané především volbou měřítka a charakterem vstupních dat, ale do jisté míry také odráží autorovo odborné zaměření. Představenou metodu proto nelze považovat za univerzální, detailní popis postupu však umožňuje její opakování či modifikaci podle potřeb zpracovatele. Dílčí výsledky typologie byly poskytnuty Ministerstvu životního prostředí ČR jako podklady k dokumentu *Krajinná politika ČR*, reflektujícímu závazky Evropské úmluvy o krajině. Předložená práce tak představuje nejen nové metodologické přístupy, ale zároveň přináší i praktické výsledky uplatnitelné ve strategickém krajinném plánování, monitoringu krajinných změn nebo v managementu krajiny.